

Vrouwen in de kerk

Vriendschappen ontstaan soms al op de basisschool en soms pas na de universiteit. Het doet niets af aan de intensiteit van de vriendschap, het gaat om de klik tussen twee vrienden of vriendinnen. Vrienden kennen elkaar, helpen elkaar en zijn gezond kritisch naar elkaar. Een leven zonder vriendschap is een leeg leven, volgens Epicurus.

Ze kenden elkaar al sinds de kleuterschool. Hij was de zoon van een arts en zij kwam uit een arbeidersgezin. Het maakte niet uit, ze waren dikke vrienden. En ook al werd hij opgehaald in een dure auto en zij met de fiets, achterop bij moeder, het maakte niet uit. Het had een tweeling kunnen zijn, zo leken ze op elkaar. Misschien was dat wel de grondslag van hun vriendschap.

Samen doorliepen ze de lagere school, de middelbare school en zelfs daarna bleven ze elkaar trouw, ook al gingen ze elk een andere kant op. Hij koos voor, hoe kan het ook anders, een studie medicijnen. Zij zou het liefst naar een seminarie gaan, maar dat was helaas niet toegankelijk voor vrouwen. Daarom werd het een studie theologie.

Het viel hem tegen, de studie. Hij wilde graag in de voetsporen van zijn vader treden maar de studie was toch niets voor hem. Het koste hem moeite om dat toe te geven en ook zijn ouders waren teleurgesteld. Aangeraakt door het enthousiasme van zijn goede vriendin, koos hij voor een verdere studie aan het seminarie. Hij wel.

Ze discussieerden avonden samen over het geloof, over religie en over de samenleving. Zij wilde graag pastoor worden binnen de katholieke kerk. Helaas is dat voor een vrouw niet mogelijk. Vrouwen worden hoogstens medewerksters van het apostolaat. Hij voelde meer voor een wetenschappelijke carrière.

Langzaam, heel langzaam begon zich een idee te ontwikkelen. Tenslotte waren veranderingen in de wereld bijna altijd door studenten teweeggebracht. Ze zouden op de barricaden gaan en strijden voor de rechten van de vrouw in de katholieke kerk. Ze waren niet de eerste die dat probeerden en inmiddels wist de kerk hoe ze zich daartegen moest wapenen. Het Schrift en daarnaast de macht van de mannen in de kerk waren stevige tegenstanders. Maar ze waren onverschrokken en met het Schrift konden ze de strijd wel aan. De macht van de mannen was het helaas een veel moeilijkere tegenstander. Ze bezetten kerken, schreven pamfletten en zorgden voor veel media aandacht. Het bleek echter helaas een verloren strijd.

Een jaar later studeerden ze beiden af en hij werd pastoor in een dorp en zij werd gevraagd om als academisch medewerkster te blijven aan de universiteit.

Toch koos zij liever om als medewerkster van het apostolaat te werken. De sollicitatie verliep online vanwege Corona en zij werd aangenomen. Hij werd naar een ander dorp gestuurd, zoals dat gaat in de kerk. Daar viel het op dat hij met een hogere stem sprak, maar dat deerde niemand.

De andere medewerkers van het apostolaat maakten onderling wel eens grappen over haar lage stem.

Ze kwamen nog steeds vaak bij elkaar en discussieerden dan als vanouds over het geloof, over religie en over de samenleving. En natuurlijk over de rol van de vrouw in de kerk. Hij wist dan verbazend veel te vertellen over de medewerkers van het apostolaat, terwijl zij het juist had over de steun die een dorpspastoor als herder kan bieden aan de kudde op het platteland.